

løb end 4 Kr., og at ingen af disse Personer yder Formue- og Lejlighedsskat, idet Minimum af denne er 4 Kr. Den Skat, der altsaa er Tale om for disse Personers Vedkommende, er en Skat paa Bygninger. Men, som sagt, der blev ikke vedtaget noget Forslag om at holde sig til den bestaaende Ordning paa det Punkt, hvorimod Regeringsforslaget blev tiltraadt. Jeg skal for øvrigt ikke gaa ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg antager, at de egne sig bedre til Behandling i et Udvalg, men jeg skal ganske kort tillade mig at anbefale Sagen til Fremme. Saaledes som Lagtinget har stillet sig til den, antager jeg, det er rigtigt at vedtage omtrent saadanne Bestemmelser som dem, der her ere indeholdte. Jeg skal altsaa anbefale Sagen.

Frijs: Det er jo ikke almindelig Skik i Tinget, at Medlemmer, der ikke have særligt Kendskab til færøiske Forhold, tale om Forslag, der alene angaa disse. Naar jeg gør det i Dag, er det ogsaa mere af Hensyn til fremtidige Forslag, som maatte fremkomme her i Moderlandet, end for at tale om den Betydning, som dette Forslag kan have for selve Øerne. Det vide vi jo alle, at Regeringen har erklæret, at det er dens Hensigt at fremkomme med Forslag til Forandring i vor kommunale Ordning her hjemme. Vi vide derimod intet om, hvorledes disse Forslag ville komme til at se ud, og jeg kan kun udtale det Ønske, at de, naar de en Gang komme frem, maa være af den Beskaffenhed, at vi om dem som om andre vigtige Sager kunne komme til Forstaaelse med Regeringen og Folketinget. Men vi vide jo, som sagt, intet derom, og det er neppe Tid og Sted her at tale om de Muligheder, der kunne siges at foreligge. Men et er sikkert, og det er, at naar nævnte Forslag komme, vil det være Forslag, som ville gribe dybt ind og interessere flere Folk her i Landet, end de fleste andre Lovforslag. Forandringer i den kommunale Ordning ere noget, der maa interessere alle, og hvor ingen gaar Ram forbi. Derfor mener jeg, at det er af allerstørste Betydning, at vi ikke, inden disse Forslag komme frem, og inden vi se, hvorledes de ere, og hvad de gaa ud paa, tage Stilling til noget som helst, der kan foregribe vor Stilling til dem. Og jeg ser ikke rettere, end at der i disse Forslag her er en hel Del ny Ting, som sandsynligvis ogsaa ville findes i de Forslag, der ville fremkomme her hjemme,

nemlig for at nævne de vigtigste: Kommunalbestyrelsens eget Valg af Formand og Viceformand, Kvinders Valgbarhed og Valgret og særlig Afskaffelse af Censur. Det er jo muligt, at disse 3 Ting passe udmærket godt for Færøerne, og jeg tør ikke i den Henseende modsige det ærede Medlem for 12te Kreds (Bærentsen), men for mig kommer det an paa ikke her at tage Stilling til noget, som vi senere kunne komme til at træffe Bestemmelse om. Og jeg finder saa meget mindre Grund dertil, som intet af dette findes i det Forslag, som Lagtinget selv har bragt frem og oprindeligt har ønsket. Det Forslag, som Lagtinget fremkom med, var, som vi hørte af det ærede Medlem for Færøerne (Bærentsen), om ikke fuldstændig, saa dog kun med nogle ganske enkelte Afgivelser, baseret paa vor nuværende kommunale Ordning. Jeg finder derfor, at hvis det er saa paatrængende nødvendigt, at Thorshavn nu faar ny Kommunallov, saa bør man imødekomme Lagtingets Ønsker og give den paa Basis af det, som det selv er fremkommet med. Det naturligste vil imidlertid være, at Øerne vente og se, hvad den bebudede Forandring af den kommunale Ordning her hjemme fører med sig, og at de saa faa en ny derefter afpasset Lov, da det jo dog er rigtigere, at Bilandene følge Moderlandet end omvendt. Naar Forslaget til Forandring i Kommunallovene vil komme frem, vide vi jo ikke, og fra vor Side er der ikke den mindste Anledning til at søge at fremskynde det Øjeblik, som Regeringen selv maatte finde belejligt dertil.

Høst: Jeg kan i det hele taget slutte mig til den Udtalelse, der fremkom fra den sidste ærede Taler (Frijs) og jeg skal kun dertil knytte nogle faa Bemærkninger. Naar den ærede sidste Taler betragtede Færøerne som et Biland, er det ganske vist en Talemaade, man hører meget ofte, men den er jo ganske urigtig, idet Færøerne ligesom ethvert andet Amt her i Landet, f. Eks. Bornholm, ere en Del af Kongeriget. Færøerne ere jo delagtige i Lovgivningsmagten, de vælge Medlemmer baade til Folketing og Landsting og ere i det hele taget undergivet den almindelige Lovgivning. Det har altid været saaledes, at de almindelige Love, som udstedes, eo ipso gælde for Færøerne, medmindre det udtrykkelig siges, at det ikke skal være Tilfældet. Hvor særegne Forhold nødvendiggør det, har man vel enten maattet tillempe de Love, der gælde for det øvrige